

'Bare Raadhuspladsen snart vilde blive færdig'

RÅDHUSPLADSEN

OLIVER STILLING

Bagsidens læser i Valby, arkitekt Jan Koed interesserer sig levende for Københavns Rådhusplads. Han er så optaget af pladsen, at han har fundet en gammel artikel fra Politiken 12. august 1902 og skrevet den ud som et Worddokument ord for ord. Og det har han så sendt til Bagsiden.

»I den velskrevne artikel fortæller journalist 'Obs.' om sit besøg på det næsten færdige Hotel Bristol, hvor han bliver vist rundt af den begejstrede direktør Wilkening«, skriver Jan Koed om det tidligere luksus-hotel, som i dag huser lidt af byretten, et antikvariat og en 7-Eleven.

Hovedstaden var på det tidspunkt midt i en rivende udvikling.

»Nyrops rådhus står færdigt i det ydre, og anlægget af Rådhuspladsen nærmer sig sin afslutning efter en lang og besværlig udviklingsproces, der nær havde taget livet af arkitekten Martin Nyrop. Jeg hæfter mig især ved journalistens bemærkning om det efter hans mening overhåndtagne »Kafé-liv« og hans konstatering af det »pulserende liv« på Rådhuspladsen på et tidspunkt, hvor en bil var et absolut særsyn i Københavns gader. Allerede dengang brokkede man sig over opgravninger og vejarbejder, som aldrig syntes at ville få ende«.

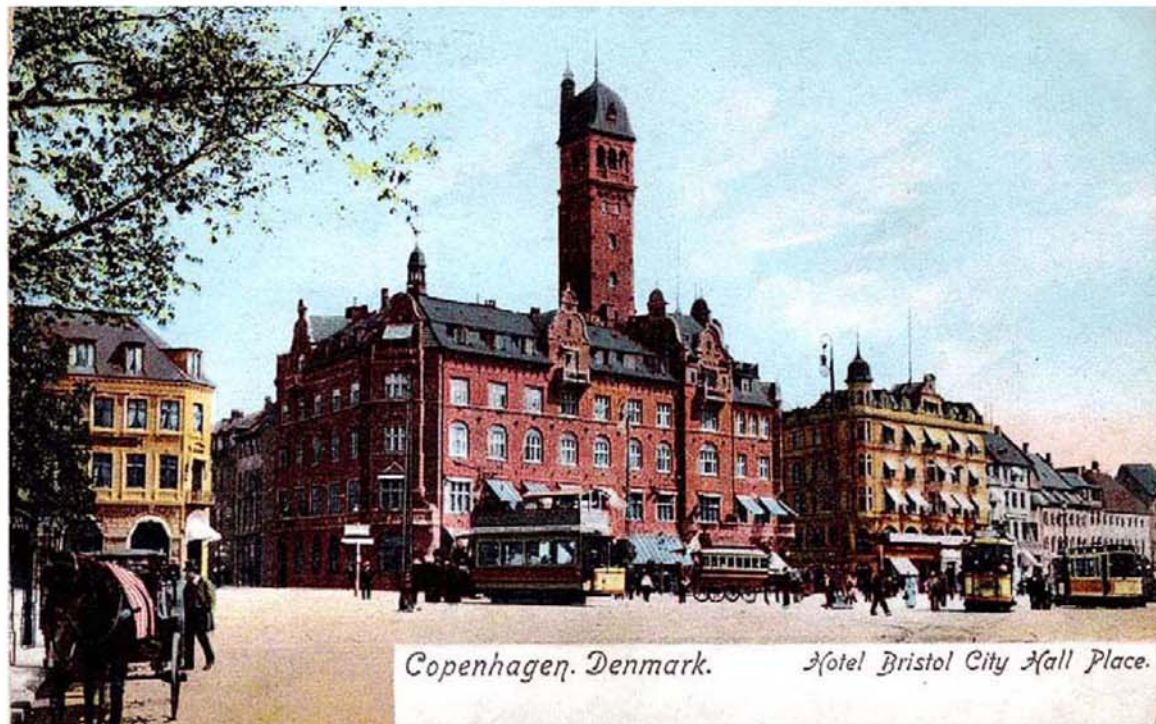
Og her følger så Jan Koeds udskrift - fordi det er sjovt.

»Det ny Kjøbenhavn.

Hotel Bristol.

Et Udsigtstaarn.

Efterhaanden som det ny Hotel Bristols røde Mure træder tydeligere og tydeligere frem, befriet fra sine Stilladser, gribes Kjøbenhavneren, der elsker sin By, af Taknemmelighed mod Hotellets Bygmester, Murrermester Hans Nielsen, og dets Arkitekt, Hr. Vilh. Fischer. Det er altsaa virkelig muligt her i Byen at opføre en Privatbygning, endog et Hotel, ved hvis Ydre der er taget Hensyn til Beliggenheden og Omgivelserne. Det er altsaa ikke nødvendigt, at alle nye Privatbygninger skal være saa grimme som det lige overfor liggende Hotel Metropol, det berygtede „Paafuglehus“, hvis pralende

Copenhagen, Denmark.

Hotel Bristol City Hall Place.

PULSERENDE. På dette postkort fra ca. 1904 ses det nyopførte Hotel Bristol. Til højre ligger Hotel Metropol, som i artiklen fra 1902 får skudsmålet »pralende hæsligt«. Bygningen til venstre er forløberen for Politikens Hus. Det »pulserende byliv« består af sporvogne, hesteomnibusser og fodgængere.

Hæslighed nu falder dobbelt i Øjnene ved Siden af den stilfulde og smukke Bygning, der er i Færd med at hæve sig mellem Frederiksberggade og Vestergade. Hotel Bristol kommer saa nydelig til at svare til det skraat overfor beliggende Raadhus, og det faar ligesom dette et mægtigt Taarn. Vel bliver det ikke saa højt, kun 160 Fod, men dette er dog allerede et betydeligt Stykke mere, end Rundetaarns 120 Fod, og Hotel Bristols Taarn frembyder det fortrin, at man befordres helt derop med en elektrisk Elevator. Udsigten deroppe fra er straalende, man kan se langt ud over Sundet til Malmö og et stort Stykke ind i Sjælland. Rundetaarn er for Fremtiden ganske distanceret.

Det morede os i Gaar, vejledt af den designerede Direktør, Hr. Wilkening, at spasere lidt rundt i Hotel Bristol. Det er endnu ganske tomt, og Blæsten suser ind gennem alle den ufuldendte Bygnings Aabninger. Men det er godt saaledes; det tørrer hurtigere, og Hr. Wilkening

nærer det bedste Haab om at kunne aabne Hotellet allerede til Oktober.

I Stueetagen vil der blive indrettet en enkelt Butik, desuden en Frisørstue med Indgang baade fra Gaden og fra Hotellet, men navnlig en stor Kafé-Restaurant, der strækker sig gennem omtrent hele den store Bygnings Længde med Façade ud til Raadhuspladsen og en Fortovsplads paa 14 Alens Bredde. Altsaa en ny Kæmpekafé.

- Nu har vi snart Kaféer nok, bemærker vi.

Hr. Wilkening svarer, som den Filosof han er:

- Det er der ikke noget at gøre ved. Det er Systemskiftet. Kjøbenhavn er i Færd med at blive en stor By. I gamle Dage var det smaa hjemlige Kaféer, lavloftede og tilrøgede. Nu kræver Udviklingen store glimrende Pragtlokaler.

Vi gaar videre op paa første Sal. Der er dels Restaurationslokaler, Table-d'hôte-Sal og Læsesal, dels Gæsteværelser. I det Hele vil det ny Hotel faa 120 Værelser, hvilket omtrent er lige saa mange som Hotel d'Angleterre. Naturligvis kommer der overalt elektrisk Lys, Centralvarme, Telefonrum i hver Etage og alle mulige andre Bekvemmeligheder.

Hvert Værelse faar sin egen Entré. - Der bliver alene 16 Badeværelser, siger Hr. Wilkening med en Stolt-hed, der er berettiget, naar man betænker, hvorledes selv paa fine og

store Hoteller ofte kun et Par enkelte af de værste Hummere er omdannede til Badeværelser og i højeste Grad nødtørftigt udstyrede. Overalt koldt og varmt Vand til Stadighed, baade i Badeværelserne og i Toiletterne. Tre Personeelevatorer, hver til 10 Personer, foruden adskillige Være- og Bagageelevatorer. To store Hovedtrapper, særlig Indkørsel fra Vestergade til Brug for Selskaber osv.

Hr. Wilkening viser os et Værelse paa fjerde Sal, forsynet med Altan. Der er derfra en storartet Udsigt, man ser langt ud over Kalvebodstrand, lige nedenunder Altanen pulserer Raadhuspladsens Liv.

- Her bliver godt at sidde, siger Dir. Wilkening, smukkere Udsigt kan ikke tænkes. Naar nu bare Raadhuspladsen snart vilde blive færdig.

- Ja, bare den snart vilde, istemmer vi og henfalder i Grublerier over det Fænomen, at vort forsynlige Brolægningsvæsen netop i den travleste Turisttid afspærrer den eneste Vej, der fører fra Banegaarden til Kjøbenhavn, graver op, asfalterer og anlægger Spor, og alt det med en saadan sindig Langsomhed, at man nu 14 Dage efter, at Arbejdet er begyndt, synes, det er værre end nogensinde, og ikke kan se, naar det skal faa Ende. Gid Justitsraaden vilde sætte lidt mere Damp paa! Obs.«

oliver.stilling@pol.dk

Det ny Kjøbenhavn.

Hotel Bristol.

Et Udsigtstaarn.

Efterhaanden som det ny Hotel Bristols røde Mure træder tydeligere og tydeligere frem, kofler fra sine Stilladler, gribes Kjøbenhavneren, der elsker sin By, af Taknemselighed mod Hotellets Bygmester, Murermester Hans Nielsen, og dets Arkitekt, Hr. Vilh. Fischer. Det er altsaa virkelig muligt her i Byen at opføre en Privatbygning, endog et Hotel, ved hvis Ydre der er taget Hensyn til Bølggenheden og Omgivelserne. Det er altsaa ikke nødvendigt, at alle nye Privatbygninger skal være saa grimme som det lige overfor liggende Hotel Metropol, det berøgtede „Paaflugeløst“, hvis pralende Hfællighed nu falder dobbelt i Øjnene ved Siden af den stilfulde og smukke Bygning, der er i Færd med at hæve sig mellem Frederiksberggade og Vestergade. Hotel Bristol kommer saa nydeligt til at svare til det skraat overfor liggende Raadhus, og det faar ligesom dette et mægtigt Taarn. Vel bliver det ikke saa højt, kun 160 Fod, men dette er dog allerede et betydeligt Stykke mere, end Rundetaarns 120 Fod, og Hotel Bristols Taarn frembyder det Fortrin, at man befordres helt derop med en elektrisk Elevator. Udsigten deroppe fra er straalende, man kan se langt ud over Sundet til Malmø og et stort Stykke ind i Sjælland. Rundetaarn er for Fremtiden ganske distanceret.

Det morede os i Gaar, vejledt af den designerede Direktør, Hr. Wilkening, at spæere lidt rundt i Hotel Bristol. Det er endnu ganske tomt, og Blæsen suser ind gennem alle den ufuldendte Bygnings Aabninger. Men det er godt saaledes; det tørrer hurtigere, og Hr. Wilkening nærer det bedste Haab om at kunne åbne Hotellet allerede til Oktober.

I Stueetagen vil der blive indrettet en enkelt Botik, desuden en Frisørstue med Indgang baade fra Gaden og fra Hotellet, men navnlig en stor Kafé-Restaurant, der strækker sig gennem omtrent hele den store Bygnings Længde med Façade ud til Raadhuspladsen og en Fortovsplads paa 14 Alens Bredde. Altsaa en ny Kæmpekafé.

— Nu har vi snart Kaféer nok, bemærker vi.

Hr. Wilkening svarer, som den Filosof han er:

— Det er der ikke noget at gøre ved. Det er System-kiftet. Kjøbenhavn er i Færd med at blive en stor By. I gamle Dage var det smaa hjemlige Kaféer, lavloftede og tilrogede. Nu kræver Udviklingen store glimrende Prælokalder.

Vi gaar videre op paa første Sal. Der er dels Restaurationslokaler, Table-d'ôte-Sal og Læsehal, dels Gæsteværelser. I det Hele vil det ny Hotel faa 120 Værelser, hvilket omtrent er lige saa mange som Hotel d'Angleterre. Naturligvis kommer der overalt elektrisk Lys, Centralvarme, Telefonrum i hver Etage og alle mulige andre Bekvemmeligheder. Hvert Værelse faar sin egen Entré.

— Der bliver alene 16 Badeværelser, siger Hr. Wilkening med en Stolthed, der er berettiget, naar man betænker, hvorledes selv paa fine og store Hoteller ofte kun et Par enkelte af de værste Hummere er omdannede til Badeværelser og i højeste Grad nødtorftigt udstyrede. Overalt koldt og varmt Vand til Stadighed, baade i Badeværelserne og i Toiletterne. Tre Person-elevators, hver til 10 Personer, foruden adskillige Vare- og Bagageelevators. To store Hovedtrapper, særlig Indkørsel fra Vestergade til Brug for Selskaber osv.

Hr. Wilkening viser os et Værelse paa fjerde Sal, forsynet med Altan. Der er derfra en storartet Udsigt, man ser langt ud over Kalvebodstrand, lige nedenunder Altanen pulserer Raadhuspladsens Liv.

— Her bliver godt at sidde, siger Dir. Wilkening, smukkere Udsigt kan ikke tænkes. Naar nu bare Raadhuspladsen snart vilde blive færdig.

— Ja, bare den snart vilde, istemmer vi og henfalder i Grublerier over det Fænomen, at vort forsynlige Brolegningsvæsen netop i den travleste Turisttid afspærret den eneste Vej, der fører fra Banegaarden til Kjøbenhavn, graver op, asfalterer og anlægger Spor, og alt det med en saadan sindig Langsomhed, at man nu 14 Dage efter, at Arbejdet er begyndt, synes, det er værre end nogensinde, og ikke kan se, naar det skal faa Ende. Gid Justitsraaden vilde sætte lidt mere Damp paa!

Obs.

Politiken 12. august 1902